

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ
 (ΒΟΥΝΑΡΑΚΙ - ΜΥΤΙΑΗΝΗ)
 ΜΥΤΙΑΗΝΗ 13 Μαΐου 1932
 ΧΡΟΝΙΑ 1η—ΑΡ. ΦΥΛΟΥ 21

ΕΥΘΥΜΟ — ΣΑΤΥΡΙΚΟ — ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Η ΣΟΦΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Υπό των Υπουργών της Έθνικης Οικονομίας και των Οικονομικών—των δύο δηλαδή υπουργείων—τινα θα έπρεπε να είχαν καταργηθεί πρό πολλού ως μη έχοντα κανένα προορισμόν πλέον—κατηρτίσθησαν οι πίνακες περιορισμού διαφόρων ειδών εισαγωγής, επιτραπείσης μόνον της εισαγωγής των κάτωθι ειδών ως πρώτης ανάγκης και αυτών όμως υπό ποσοτικούς περιορισμούς ως εξής : (Αί εν παρενθέσει σημειώσεις είνε γνώμαι του «Τριβόλου» σχετικά με την χρησιμότητα ή μη των εισαγομένων ειδών).

Βόες, ταύροι, αγελάδες κλπ. κεφαλαί 17.500. (Οί ταύροι έπερίττειν).

Χοίροι και χοιρίδια κεφαλαί 820. (Σάν να λείπουν τα γουρούνια από την Ελλάδα).

Τυρός ευρωπαϊκός 12.700. (Δέν είνε βλέπετε δυνατόν να ζήσει ο Ρωμιός χωρίς ευρωπαϊκόν τυρόν!)

Άστακοί, καρβίρες, τόννοι, γαρίδες κλπ. εν κυτίοις 183.800. (Αυτά είνε τα μεζελίκια μας για τό ούζο!).

Χαβίρι μέλαν, αυγοτάραχον 4.000. (Αυτά είνε πράγματα απαραίτητα δια τα γεύματα των υπουργών, των «ημετέρων» πάσης φύσεως και των παραγόντων του Συγκροτήματος).

Όπώραι νωπάι και ξηράι 1.470.000. (Αί ξέναί όπώραι έχουν βιταμίνας, βλέπετε).

Λαχανικά, πολιτός τομάτας κλπ. 181.000. (Η ελληνική ντομάτα είνε άκατάλληλη για την ελληνική κουζίνα).

Τσίτον 55.000. (Ο Κεμάλ επέβαλε δια Νόμου τό φασκόμηλο. Ημείς δέ μπορούμε, χωρίς τίτιον παρά τη Κυρία και τῷ κ. Φασκομηλά. Και τα τέντανσαν πώς θα έλεγοντο τότε;).

Οίνει 10.000. (Είμεθα κράτες παραφρόνων ή δέν είμεθα. Καλούμε τόν κόσμον για να τοποθετήσουμε να ελληνικά κρασιά εις τό έξωτερικόν και μείς πίνουμε ξένα).

Ήδύποτα 36.000. (Χωρίς λιχθε δέν χωνεύει ο Ρωμιός).

Εΐδη υποδύσεως. 660 (Είνε μερικά ζεύγη ελληνικών πεδών και άκρι βῶς 330 που δέν καταδέχονται να φορέσουν παπούτσι κατασκευασμένο στην Ελλάδα. Μεταξύ αυτών άσφαλώς θα είνε και 3 πούς της κυρίας Βενιζέλου!).

Χαρτοφυλάκια, μάρσιπποι 1.400 (Αυτά όμολογουμένως είνε πολύ όλίγα. Εις τόν τόπον μας οι κρατούντες χαρτοφυλάκα ή μάρσιππον

άντι καμῶ και τουρβά και ζώντες εις βάρους των ήλιθίων υπερβαίνον τό 1.000.000).

Χαιρόκτια εκ δέρματος 4.500. (Ο Έλλην δέν τα καταφέρνει να σκάψει ή να μαζέψει έλιές χωρίς χαιρόκτια δερμάτινα).

Έπιπλα 4.500!!! (Τα ευρωπαϊκά έπιπλα είνε πράγματι είδος πρώτης ανάγκης).

Ψάθαι, κοινάι και έλεκταί 20.000. (Τι θα μάς κάνουν μονάχα είκοσι χιλιάδες ψάθες! Είμεθα 6.000.000 και πλέον. Πότε θα βρούμε σιερὰ να ψοφήσουμε επάνα σε τόσο λίγες ψάθες;).

Μάρμαρα 69.500. (Αυτά μάλιστα είνε άπαραίτητα. Η Έλλάς—όλο κάμκοι έφοροι—πού να ταύρει τα βουνά και τα μάρμαρα;).

Τσιμέντο 5.312.000. (Τα δώδεκα δέν έχαμε να λείπουν! Ας είνε όμως και 312 χιλιάδες. Τσιμέντο να γίνει).

Έλαιάι 3.278.000. (Έχετε μήπως αντίρρησην;).

Πτύα, σκαπάναι κ.λ.π. 73.000. (Τόσοι μονάχα είνεοί Έλληνες που πηγαίνουν άκόμη στον καζμά κατά τους ύπολογισμούς της σοφής κυβέρνησεως).

Άλύσεις 104.300. (Μόνον τόσοι Ρωμηοί θέλουνε τάχα δέσιμο!).

Σχεινία 3.859.000. (Αυτά είνε όσα πράγματι χρειάζονται. Από

μισό κιλό σχοινί άναλογεί στον καθένα μας).

Σάπων κοινός 35.000. (Πολύ λίγο τό σαπούνι για τόσο σχοινί).

Σάπων νίψως 7.000. (Ο τόπος μας δέν παράγει βέβαια σαπούνι).

Ζῶναι, πόρται και παρεμφερή 21.700. (Άνεπαρκέστατον τό ποσό, με την έντατικὴν χρῆσιν των ζωναιῶν που γίνεται στην άγνώριστη Ελλάδα).

Κονδυλομάχαιρα 8.500. (Σωστά! Πῶς άλλοίως θα ήτο δυνατόν να ανοίξουμε τα φάκελλά μας;).

Θησαυροφυλάκια και χρηματοκιβώτια 90.000. (Τι θα βάζουμε μέσα;)

Πυξίδες 10.000 (πολύ λίγες. Όλοι μας έχουμε τὸν πούσουλα χαμένο).

Ωρολόγια 8.200. (Για να μη χάνουμε τὴν ὥρα του φαγητού).

Κάτοπτρα κλπ. 480.000. (Για να καμαρώνουμε τα μούτρα μας.)

Μελόναι εν γένει 85.000. (Μόλις έπαρκεί δια τὰς ανάγκας των δημοσίων γραφείων της Γραφειοκρατικής Ελλάδος. Σημειωτέον ότι ή Κυβέρνησις άπαγορεύει έντελῶς τὴν εισαγωγήν φούμου προ των έκλογῶν).

Αρώματα 7.500 (Είδος πρωτίστης ανάγκης).

Παίγνια παιδων, κοσμήματα κλπ. 1.000 (Τόσα περίπου είνε τα παιδιά, αί σύζυγοι, αί θυγατέρες

και τα εγγόνια των Υπουργῶν).
 Τούλια, μουσελίνα, καλύπτραι 28.000. (Έδώ είμαστε! Όλα τάχα ή Μαργιορή μόνον ό φερειζές της έλειπε).

Κορδόνια υποδημάτων 1.500 (Μόνον δια τους έαυτούς των εφρόντισαν οι Υπουργοί. Και καλά κάνανε. Οί άλλοι Έλληνες τι θα τα κάνουν τα κορδόνια χωρίς παπούτσια;)

Μπλουζάι μεταξωτάι 4.500 (Μικρό τό κακό.)

Πτερὰ στολισμοῦ, άνθη, καρποί, φυλλάματα κλπ. 90. (Πιάστε τό μυαλό τους με δυο ξυλαράκια).

Πυροτεχνήματα 300. (Ας τα κάνανε 365 για να ρίχνουν τεύλαχιστον από ένα κάθε βράδυ από τὴν Ακρόπολιν).

Ριπίδια 45. (Για ποιές άραγε τυχερές κυρίες έχουν προορισθεί;)

Προσωπίδες 20. (Τόσοι είνε οι Υπουργοί και Υφυπουργοί).

Ράβδοι, βακτηρίαι 3.600. (Οί άλλοι πειναλέοι Έλληνες πῶς θα περιπατοῦν;)

Γραφίδες, μολιβδοκόνδυλα κλπ. 16.500. (Φαίνεται ότι κατά τους Κυβερνητικὸς ύπολογισμούς, οι γνωρίζοντες γραφήν και άνορθογραφίαν Έλληνες είνε τόσοι μόνον. Ο «Τριβόλος» θα παρεκάλει να διατεθοῦν τουλάχιστον δυο εξ αυτών δια τὴν σύνταξιν και τὴν έπιμελητείαν του άγαπητού συναδέλφου «Σκορπιού»).

Τρίχες κομώσεως, ταχνητοί οδόντες και οδοντοστοιχίαι 40. (Να τό πιστέψουμε πῶς είνε μόνον 40 οι Έλληνες που χρησιμοποιοῦν έντατικῶς τα δόντια των γύρω από τό καζάνι του προϋπολογισμοῦ;)

Και τέλος χαρτικά εν γένει κιλὰ 8.796.500. (Τό ποσόν είνε μηδαμινόν δι' ένα χαρτοβασιλείον σαν τὴν Ελλάδα. Μόλις μάς πέφτει από μιὰ οκά χαρτί πάσης χρήσεως).

Δέν πρέπει να νομίσουν οι άναγνώσται μας ότι μετεβάλομεν τούς αριθμούς ή τα όνόματα των ειδῶν πρώτης ανάγκης, προς δημιουργίαν τριβολικού θύμματος. Αί πληροφορίαί μας είνε πλέον ή άυθεντικά, εφῶ εχουν ληφθεί από τὴν εφημερίδα της Κυβερνήσεως της 9 Μαΐου 1932, όπου δημοσιεύονται αί επίσημοι αποφάσεις της προκομένης μας Κυβερνήσεως που άπεφάσισε να συγκρατήσει τὴν πτώσιν της δραχμῆς, άπαγορεύουσα τὴν εισαγωγήν διαφόρων ειδῶν, μη κριθέντων ως πρώτης ανάγκης, οία είνε λ. χ. ο χρυσός, οι άδάμαντες, οι σμαράγδοι και τα τοιαῦτα.

ΤΑ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Και όμως τό συνάλλαγμα άνεβαίνει...

ΓΑΪΔΟΥΡΑΓΚΑΘΑ — ΤΡΙΒΟΛΟΙ — ΤΣΟΥΚΝΙΔΕΣ

«ΤΡΙΒΟΛΟΣ»

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ

ΔΕΣΒΟΥ	100
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	150
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Λ.	1
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ	» 2
ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΝΟΝΤΑ	1

ΔΕΣΒΙΑΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΟΥ ΜΑΛΑΜΑ

'Αμ τί ζουγὴ ἦταν περὶ πέρνα γ' ἰ Φουτῆς μὴ τ' Μυρσ'νὴ τῆ γιναίκαντ! Σ'τ'ολισ'α. Κάθω μέρα καθγάθις, τσ'ί τί; μὴ τοῦ τίπουτα, γιατί ἰ Φουτῆς ἦταν καλὸς σεῦ-λαντ, τσ'ί καλοφουνιστῆς. Κάθω μέρα τοῦ διαταμένου γινόνταν. Φτῆ κάλι τοῦ φαγί στ'ν ὄραντ τσ'ί παστρισ'α τσ' ἀγλήγορ. 'Εν εἶχαν τοῦ λειπὶν τίπουτα νὰ σμίγιν. [1]

Γι ἀλήθεια εἶνι περὶ ἡ Μυρσ'νὴ ἦταν κουμάτ κακουμύτσουνι. ἀλλὰ στ'ἀλλατς ἦταν ξακστή. 'Απὶ κουμάτ ἀκουμουνῆ νὰ κἀναν θέλαν νὰ πιράσιν τ' ψεύτσα τ' ζουγῆ. 'Ηφνιτς ὄμοις γ' ἰ τρισκατάρχτους περὶ τοῦν εἶχαν καρσ'ντουν! Οὐβλι γ' ἠτίγια ἦταν τ' 'Αμιρσέλι τ' χασάπ γ' ἡ γιναίκα. Φουτῆς ἡ-δλιπίτνα τσ'ί θάργει περὶ δλέπ κἀνὲ φνοίτσ. Τὰ σάλιαντ τρέχα. 'Αμ' τίλουγια ἀ τς τοῦ πεῖ. Χα-σάπς ἐν ἡχουράτιβι. Στς καθγά-θις πρώτους, ἀφοῦ ἡθιλι νὰ δικα-στει στ' Σύρα γιὰ μὴ μαχρικὴ περὶ δότσ'ι τοῦ Εἰτουφλί, τ' παπὰ τοῦ γιό, ἐπειδῆεις τραγουδῆει ἀπ' ὄξου ἀπ' τοῦ σπίντιν τσ'ί θάργει περὶ τραγδεῖ τῆ γιναίκαντ. Ζούλι-θγιτνα δλέπς.

Γιὰ τοῦτ τ'ν ὑπέθισ' ἡρεῖ κλήσ' τσ' ἔφγι χασάπς στ' Σύρα. Φουτῆς πλιὰ ἐν ἡδάσταξι. Βγαί-νουντας μὴν ταχτιρνῆ ἀπ' τοῦ σπίντιν εἶπι στ' 'Αμιρσέλι. «Κό-πυς εἶνι καημένι μουναχῆ θὰ φου-βάσι τσ' ὄλας, μὲν νάρτου τοῦ βράδ».

Φτῆ κουτσ'ινισι τ'σ ἡθαλι τὰ μεδτσνατς κάτου.

Σὰν ἔφγι Φουτῆς, πῆγι τ' 'Α-μιρσέλι στῆ γιναίκαντ τ' Μυρσ'νὴ τ'σ εἶπιτσα.
— Τὸ το'ί τὸ μουρῆ Μυρσ'νὴ.
— Γιὰ, τοῦν κουπρίτ, γιὰ ἰ Βου-γῆθισιμὶ μουρ 'Αμιρσέλι ἀ τοῦν σάσου γῶ.

Εἶπαν θ, τ εἶπαν τσ' ἡ κάθα μὴ στυδ σπίντιντς.
Σὰν ἡπέρκαυ Φουτῆς τοῦ μισ'μὲρ τ' 'Αμιρσέλι εἶπιντ: «Μπᾶ. 'Ελα τοῦ δράδ, Φουτῆ, τσ'ί γῶ θὰν ἔ-χου παρανιχτῆ τ'ν πέρτα.»

Φουτῆς πλιὰ ἐν ἡδλιπι τ'ν ὄρα ἀ βραδυάσ'. Σὰν ἰσκουτίνιασι κα-λὰ, χαρὰ χαρούμινος, πῆγι τσ'ί πάτγι στὸ νύχι. Γκούτσι τ'ν πόρ-τα τσ' ἡμπι. Μὲς τ'ν ἀδλή ἡξι ψι-ψι-ψι!
— Σ'ὸ εἶσι 'Αμιρσέλι;
— Ναι ἰ Εἶπι φτῆ. 'Αγάλια-ἀ-γάλια μὴ μᾶς ἀκούσιν τὰ χαλινά-ρια.

Πῆγαν ἀπάνου, ἀλλὰ σκουτίδ.
— Γιατί ἐν ἔφτς τοῦ λιχνάρ, 'Αμιρσέλι;
— Γιὰ νὰ μὴ μᾶς δοῦν, Φουτῆ.
— 'Α!
'Εν ἡδάσταξι πλιὰ Φουτῆς.
'Ηρεῖ γι ὄρα. Χύτσοι τσ' ἀγκά-

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ ΜΑΣ

Σερενάτα

Ξέρω τὸν πόνο τὸν κρυφὸ
Χριστίνε ποῦ σὲ τρώει.
Εἶνε τ' ἀγόρι τὸ ξανθὸ
ἀπὸ μεγάλο σέ'ι.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΧΙ ΜΟΥΣΗΣ

ΠΑΣΧΑ (Καθυστερήσαν)

'Υπὸ θεοῦ Μαρίας Γεωργιάδ

Τὸ πιδ ὄμορφο τραγοῦδι μου γιὰ σὲ τῶχω γραμμένο μελαχροινὸ ἀγόρι μου ἀδικεσκοτωμένο...
'Οσάκις στῆνευσε χερὰ στὸν 'Αδῆ εἰ σκοτωμένοι γόρρευε τ' 'ἀδελφάκι σου καὶ κείνο σὲ προσμένει.
Καὶ γῶ μὲς τὰ μεσάνυχτα περὶ θὰν ἀνταμωθῆτε στὸν ὄπνο μου προσεύχομαι γιὰ νὰ μὲ θυμηθῆτε.

Μ. Γ.

ΣΗΜ. Προφανῶς τὸ ἀνωτέρω ἀριστουρ-γηματικὸν ποίημα ἐγράφη διὰ τὸν ἀδελ-φόν τῆς ποιητρίας 'Ιωάννην, δολοφονη-θέντα, ὡς γνωστὸν ὑπὸ συμμορίας ληστῶν.

ΤΡΙΒΟΛΙΚΟΙ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

§ 'Αλλοτε ἐνδιεφέροντε διὰ τὰ φιλενθρωπικὰ Καταστήματα μέ-νον εἰ ἀφεντάδες· σήμερα καὶ με-ρικεῖ δούλοι.

§ 'Αν ἤξεραν μερικεῖ ἄνθρωποι τί τιμὲς θὰ τοῦς ἔκαναν μετὰ θά-νατον θὰ καμάρωναν εἰς ὄλην τὴν εὐν ζώην.

§ Οἱ ἄνθρωποι δὲν ἀναγνωρίζου-νε τὴν ἀξίαν τῶν ὁμοίων τῶν πα-ρὰ μόνον μετὰ θάνατον.

§ Τὸ ἀνεβοκατέβασμα τῆς δρι-χμῆς μοιᾶζει μὲ κοπανίδα περὶ ἀ-νεβοκατεβαίνει ἐπὶ ράχη τοῦ λαοῦ.

§ 'Υπάρχουν μερικεῖ ἐρασιτέχναι δημοσιογράφοι περὶ νομίζουσι ὅτι εἶνε γεννημένοι γι' αὐτῆ τῆ δου-λικὴ ἐπειδῆ ἔτυχε νὰ γεννηθοῦν ἢ νὰ κατοικοῦν κοντὰ εἰς ἕνα συ-νοικιακὸν τυπογραφεῖον.

§ Καλὸς ἄνθρωπος δὲν εἶνε ἐ-κείνος ποῦ δὲν κάνει τὸ κακὸ ἀλλ' ἐκείνος ποῦ θὰ μπορούσε νὰ τὸ κάνει καὶ τὸ ἀποφεύγει.

§ 'Ο ἄνθρωπος ὅσο γυρνάει γρη-τεῦστα κατὰ μικρὰ κοριτσάκια διὰ τὸν ἴδιον ἀκριβῶς λόγον περὶ ἀπο-φεύγει καὶ τὰ χοντρά κρέατα.

λιασίτνα τσ'ί τ'ν ὄρα π' τ' φούλα πᾶς τ' σιιτούκα εἶπι: «Νὰ γιναί-κα, νὰ μάλαμα».

Πρὶν τιλειώσ' τοῦ λόγου, φράστ! ἔναν μπάτσου τσ' ἦψαν τὰ μάτιαντ.

— Γῶ εἶμι τοῦ μάλαμα, ρὲ κρι-μανταλῆ! Ἐάνου μ' ἡθιλις ρὲ κου-πρίτ!

Φουτῆς χάσιντς. 'Εν ἡξερι τ' ἀ πεῖ. Μ:ὸ σὰν ἦψαν τοῦ λιχνάρ, εἶδι τ' 'Αμιρσέλι τσ'ί ξιρέντου στὰ γέλοια ἀπὶ καρσ'ι τσ'ί τ' Μυρ-σ'νὴ μὴ τοῦ τσέκαρου στυδ χέρ.

ΚΟΠΣ

ΔΕΣΙΑΟΓΙΟ: 1 Νὰ μαλώνουν.

ΒΗΠΓΡΑΜΜΑ

Εἰς φουκαρὰ ἡθεποῖδ
Σὲ εἶδα νύχτα στῆ σκηνῆ
πρίγκηπα, λόρδο, δοῦκα
καὶ θάμαξα τὴν πόζα σου
καὶ τῆ ξανθιά περοβια!
Σὲ εἶδα νύχτα στὸν πατσᾶ
νὰ τρώς μὲ βουλμία,
καὶ θάμαξα τῆ... λόρδα σου
καὶ τῆ κουρελαρία!

'ΤΡΙΒΟΛΟΙ

— Μετὰ τὴν ἀποπνιχτικὴν ζέστη τῆς Κυριακῆς ὁ χειμῶνας τῆς Τετάρτης.

— Βροχῆ, χιονόνερο, ξεροδὸρι καὶ τὰ ρέστα.

— Τὰ φαθάκια ἐσπευσαν νὰ κρυβοῦν περὶτρομα στὶς ντουλάπες.

— Καὶ οἱ ρεμπούμπλικες 'ἔβγηκαν πε-ρίπατο μὲ τὶς ὀμρέλες, τὰ ἀδιάβροχα καὶ τὰ παλτὰ.

— Καὶ αὐτὸ τέλος πάντων δὲν εἶνε τίποτα.

— Εἶνε μὴ δικοκεδαστικὴ ποικιλία.

— 'Ο φόδος εἶνε μὴν ἀγρίψει ὁ κῆρ Μᾶης καὶ μᾶς χαλάσει τὰ φρούτα.

— 'Οπότε ζῆσε μαῦρα μου νὰ φᾶς τριφύλλι τὸν Ἀγούστο.

— Διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς Τρίτης ἀ-νεχώρησαν εἰς 'Αθήνας ὁ βαρύντος κ. Θάνος Μέλλος.

— Τοῦτον συνώδευσαν ὁ μάστρως κ. Σκέντερ.

— 'Αγνωστον πρὸς ποτὸν σκοπὸν.

— Τὸ ἀπῆλιον μᾶς κουβάλησε τὰ πρῶτα ἀγγούρια μὲ συμπάθειο.

— Κάτι ἀγγουροκολέκυθα πρὸς ὁ δρχ. τὸ ἔνα.

— Πρέχονται ἀπὸ τὴν γῆν τῶν Φα-ρακῶ.

— Στὸ «Πανελλήνιον» ἐξακολουθοῦν τὰ νεκτερινὰ μᾶς τοῦ μιλιάρδου.

— Αἱ συναντήσεις προκαλοῦν μέγα ἀνδιὰφέρον τῶν φιλάθλων ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

— Καὶ τὰ στοιχῆματα παίρνουν καὶ δίνουν.

— Διαδίδεται ὅτι τὴν προσεχῆ ἑβδο-μάδα θὰ μονομαχήσουν οἱ κ. κ. 'Αρ. Τέ-νος καὶ 'Αθανάσογλου.

— 'Ο ἀγὼν προκηρύσσεται καισματοῦδος.

— 'Η «'Αλλαγῆ» τοῦ κ. Παγκάλου ἔστισε κιάλας τὴν ἀγχόνην.

— Χαρτένια ἐπὶ τοῦ παρόντος.

— Πολλὰ φορὲς ὁμοῦ τὰ ἀσταῖα δὲν ἀργοῦν νὰ γίνουσι καὶ σοβαρὰ.

— Μήπως θὰ τὸν βαρῆσει τάχα ἡ γνῶ-ση τὸν κῆρ Θεοφῶη!

ΤΡΙΒΟΛΑΤΟΣ

ΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

«Τὸ ψαχνὸ μᾶς τὸ ἔδωκεν ὁ Θεὸς γιὰ νὰ τὸ... χτυποῦμε.»

Β. Καραπαναγιώτης

«'Ο πολιτικὸς ἀνὴρ ἐφαίλει νὰ ἔχει ὄραϊαν κόμην πρὸ παντός.»

Γ. Παπανδρέου

«'Η φαλάκρα ἐδόθη εἰς τοῦς Γερουσιαστὰς διὰ νὰ ἰδρώνει.»

Θρέστης

«Τὸ μέλλον ἀνήκει εἰς ἡμᾶς τοῦς ἰεούς.»

Δ. Σάββας

«Τὴν ἐκλογῆ τὴν πῆραν εἰ μπράβοι.»

Β. Κεμπᾶς

«Τὸ καλύτερο τσιγάρο εἶνε τὸ «Ζ α π ά ν τ ι».

Καταπόδης

ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΠΟΙΗΣΗ

'Ο εἶὸ ἀερένις ὀφθαλμὲ
ποῦ μᾶς καττάς εἰρωνικὰ ὄλους μέτσο
καὶ σὲ κατακαυμένα μου καῦμα
—ἀφῆς βοριᾶς—καὶ μὲκνας στραπάτσο.

Εἶχαμε κιάλας μὴ γιορτῆ στὰ γνέψη...
'Αγγέλοι φταρωτοὶ κρατᾶν τὸ ντῆφι!!
καλοκυράδες βασιλέπουλα καὶ ρέστοι
παιζογελοῦν, φιλιούνται—'Κ'στὸς ἀνέστη.

Βαμμένα μὲ κινὰ τὰ λαφοκάρτα
βουτσοῦν ὡς τοῦ σύμπαντος τὰ κέρατα
'Ἐβὸι-'Ἐβᾶν 'Ασηματὸ φαγγᾶρι
Καὶ στὸ γρασίδι κάτω δυὸ γαϊδάροι.
ΔΙΧΘΟΣ ΔΡΟΥΡΗΣ

ΕΞΕΧΟΥΣΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ

Η ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΗ ΜΥΤΙΑΣΗΝ

Copyright «Τριβόλου»
('Απαγορεύεται ἡ ἀνατόκωσις ἀνευ-
εἰδικῆς ἀδείας τοῦ Συγγραφέως καὶ τοῦ
Σχολιαστοῦ).

'Ἐβῆκαν εἰ Τσακούσηδες
νὰ τοῦς ἀναζητοῦν.

Στὰ 'Υπευργεῖα στῆ δουλιῆ
δὲν μπόρεσαν νὰ βροῦν (1)

'Ο ἕνας ἦταν σὲ γνωστὸ
στενοῦ τὸ καφενεῖο.

Πρὸ τῶχε ἰδιαίτερο
πολιτικὸ γραφεῖο. (2)

Τὸ ναργικιλέ του σὲν ἀγᾶ;
ἔρροφα μακαρίως.

Πλὴν νομοσχέδια λαδιῶν (3)
κατέστρωσε κυρ(ω)ς (4)

'Ἐκεῖ τὸν ἀνεκάλυψαν
τὸν (5) δειχνοῦν τὸ τζουρνάλι.

'Αλλ' ἀσυλλίας τὸ θεσμὸ
σὲν βουλευτῆς πρεβάλλει.

Μπελμὲμ μπου(6) ὡς ἀπάντησιν
κατάπληκτος λαμβάνει.

Στὸ Κομιτάτο νὰ τὰ πεις
ἀκούει δὲν τὰ χάνει.

Καὶ τὸ μαρκεῦσι
κούνησε(8) μὴ ρουφιζιὰ τραβᾶ

'Απ' τὸ κακὸ τσου πάγει
τὸ φέσι του στραβᾶ. (10)

Δ. ΛΟΝΤΟΣ

ΣΧΟΛΙΑ «ΤΡΙΒΟΛΟΥ». 1 Δείκει τὸ
ἄρθρον αὐτὸς διότι θὰ καταστρέφεται τὸ
μέτρον. 2 'Ἐδῶ ὁ ποιητῆς, εἰρωνεύμενος
πάντοτε, προφητεύει τὴν ἰδρυσιν πολιτι-
κῶν γραφείων ὑπὸ τῶν Δεσβίων πολιτε-
σμένων, πρᾶγμα ἀνόμαρτον τὴν ἐποχὴν
ἐκείνην. 3 'Υπαίνισσεται ἰδιοτελῆ ἔρασιν
δουλευτοῦ. 4 «Μακαρίως-κυρίως». Θὲ ε-
νόμιζε κανεὶς ὅτι ἡ λέξις «κυρίως» ἐτά-
θη διὰ νὰ ταιριάζει ὁ στίχος· καὶ ὁμοῦ
αὐτῆ ἡ λέξις ἀποδεικνύει πόσον δίκαιος
εἶνε ὁ ποιητῆς, ἀφίμων νὰ ὑπονοηθῆι εἰ
ὁ σατυριζόμενος Βουλευτῆς ἡσυχολαίτε
κάποτε καὶ μὲ ἄλλα ζητήματα πλὴν τοῦ
λαδιοῦ. 5 «Τὸν» ἀντὶ αὐτοῦ» ἐπὶ τὸ ἀν-
τονώτερον καὶ περιεκτικώτερον. Μὲ ἕνα
ἄρθρον ἐκφράζει δὲ ἄνοιας. Τοῦ δει-
χνοῦν τὴν κλήσιν ἐνφ' ὅν δειχνοῦν,
τὸν δακτυλοδεικτοῦν συχρόνως οἱ τσαού-
σηδες, σὲν νὰ λένε ἀνάμυσό τους: Νέ-
τος! Τοῦτος εἶνε. 6 'Ο ποιητῆς γνωρίζει
ὡς ἐλέπητε καὶ τὴν Τουρκικῆν. 7 Αὐτὸς
ὁ στίχος εἶνε γεμάτος ψυχραμίαν. 8 'Ἐ
εἰκὼν τῆς κινήσεως τοῦ μαρκεῦτοῦ, ἂν
καὶ ὀλίγον σκοτεινῆ, εἶνε ἐν τούτοις λίαν
χαριτωμένη, διότι μαρκεῦται τὴν νευρικὴ-
τητα τοῦ Βουλευτοῦ. 9 Νομίζι κανεὶς
ὅτι ἀκούει τὸ γρρρρ τῆς ρουφιζιᾶς, τῶν
τσαούσηδων σιωπῶντων. 10 Καθαυτὸ ὁ-
μηρικὸς στίχος, γεμάτος ζῆν καὶ κίνη-
σιν. 'Ἡμεῖς τοῦλάχιστον νομίζομεν ὅτι
ἐλέπομεν τὴν φωνῆν τοῦ φεῖου νὰ κί-
νῆται ὡς ἐκκρεμὰς ὀρολογίου τοῦ τοίχου.

'Επιγραφεῖς

ΑΛΑΝΤΟΠΩΔΕΙΟΝ «τὸ ψοφῆμι».
Δίδεται καὶ μπόρα ζυνή. Κεντρικῆ
ἀγορά.

ΤΡΙΒΟΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΠΑΡΟΛΟΣ ΑΓ. ΘΩΜΑΡΩΝ
Προϊστάμενος Τυπογραφείου
ΘΑΝΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ
(Προσφυγικός Συνδικατισμός)

ΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ ΤΟΥ «ΤΡΙΒΟΛΟΥ»

ΑΙΓΜΑ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ «ΣΚΟΡΠΙΟΥ»

(Επιμελείς Β. ΗΛΙΘΙΟΥ)

«Διαλθόν χθές την πόλιν μας
διά του άτμοπλοίου 1,500 τόνων
δ Σερβασιώτατος Μητροπολίτης
Κούβας, τον υπεδέχθη παρά της
ἀποβάθρας 3 ημέτερος Διευθυντής
μέ το διπλότυπον εισπράξων άνά
χείρας και εύχόμενος το «καλώς
ήλθεν» [επιδαίξαντες αύτω το πα-
ρόν εν διορθώσει εκλήρωσε τά δέ-
οντα».

«Κύρια ρέκτα Δήμορχα διελθόν-
τες το σοκάκιον περί τής Κουμι-
διάς, θα φράξετε την είνα σας, ο-
περ δέν επιτρέπεται εις τειάβτα
κεντρικά μέρη ευρωπής, λαμβά-
νοντας όπ' όψιν σας ότι οι κατοι-
κούντες περίοικοι και αύτοι οι ά-
νυχείς άνθρωποι όντες πληρώνου-
σι δημοτικούς φόρους άράδα και
μάλ στα και χάριν τ) παρόν έ-
μέτρησαν δραχμάς πενήκοντα (αρ.
50). Και ως να ως μη έφθανεν το
τιςόθεν διαθέτοντες και ψήφον
λάβετε τά δραστήρια μέτρα
σας τετιμημένως κ. Πετρόπουλε.

«Αποβιωσάσης και κηδεύσαντες
χθές υπό την κληρονομών της ή
σημονομικής δέσποινα Μαριώ Κα-
βαλίνα παρηκολούθησεν άκαν το
πάνδημον χωρίον συνταξισμένον.
Ραίνοντες με κούφον χώμα του νεο
σκαφεύς τάφου την μεταστάσαν
εύχόμενοι τά βέλτιστα και ίνα υ-
γίαν έχουν ελαφράν οι άπαρηγό-
ρητοι κληρονόμοι της πολυκλαύ-
στου προμάμης, μάμης, μητρός,
θείας, εξαδέλφης και άδελφής.

Σημ. Διεφθήσως. Η καιρωλογής δι-
μοσιάζονται δορμαίν κα πληρώνοντε κατά
βούλιον τοδλάχιστων δραχμαί 50.

Συνταγές του Γυμνασίου
και του Παρθενγωγείου

Καχεξία. Έάν πάσχετε από
καχεξίαν πίνετε καθ' εκάστην ίνα
οδύακι Παπασταύρου και Κυκαρίσ-
ση.

Δοντόπνευς. Θεραπεύεται έν
συμβουλευθήτε τον κ. Ηπιότην.

Μελαγχολία. Ένδείκνυται
τσιγάρο Παπαστράτου Νο 7.

Βραδυγλωσσία : Θεραπεύεται
έν άπαναλάβετε ταχέως το κάτω-
δι επί μίαν εβδομάδα και τρεις καθ'
εκάστην.

«Κούπα καπακουτή
κούπα καπακουμένη».

ΝΟΙΩΣΜΑΤΑ

Γνήσιο
Μέσα στοδ ρουμάνι γυρίζου
έφτου πουδ μουρηδ τε' οδρίζου.
Με σάν πέσου μεδ στα νύχια
μέβρου (σκουτευμό γνουρίζου.
(Με τοδ κατακνάρ τ'λημοδς
έν έν έφτου κ' δάξι ί νοδς.)
Λόσις : Ψείρα.

ΜΑΣΤΙΧΑΓΚΑΘΑ — ΑΣΤΙΒΕΣ — ΑΓΑΝΑ

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ
ΣΤ' ΛΟΥΚΑΝΤΑ

Με το' πηρα άπ' του Βασ'ίλι
τοδν παρό, πλελιώ στ' λουκάντα
να φουσκώσου τοδ προυτ'οίλι.

Σάν ήμπα στοδ μα
[γυριδι
Μεδνταν πλ τοδν
[κόσμου φίνα
Χάσανα, κηκάρι,
[ζαλίσηαι
(Δέγου βάστα, Τί-
νι, άγάντα!)
Γώ έφγα το'ί
[στοδ χουριδι
σι λουκάντα άμ'
[έδιου εινη άλλου.
Ένα μαγειριδι μι-
[γάλεο

σάν τ' χουριδι μας τοδν μαχτ'ε !
"Ασκριδ σάν τοδ χιόνι μισάλις(1)
το'λ πουουάλια το'ί πουουάλις
έσπρα πιάτα το'ί πιατέλια
πουτηρέλια το'ί πουτήρια
το'ί πιρόνια το'ί μαχάιρια
το'ί ένα πρ'άμα μι έ'λαρέλια
τ'ς 'Ιβρώπς, μέζου(2)ξιδουνητ'ηια !
'Αμ να δεις, κηκάρι, ένα πουδαι :
'Ε γροικ'ά έδιου μι τά χέρια
νανις "Ελληνας ά φά !
Μεδ το'ιντουδν πλ μιά σταλιούδα
προυσφαγ'ίλι μι τά πιρόνια
το'λ τοδ τεμπευδν σα νάνι σπίνι !
Τε' σδλι—θαρρείς—μλευδν άνωφά.
—'Εχιτι ρε μακαρόνια ;
λέγου σ' ένα λουκιντιέ.
'Ε μλά μου πλαλει το'ί μ' δίνι
ένα τόσουνα ψευμέλι
το'ί ένα πιάτου τιλαφέλι !
—Να τοδ δόγ'ος σ' έναν πουδ έ ξεφ.
τοδ πιλάφ για μακαρόνια,
ρε "Ελληνα ξικατευρημένι ! (8)
— Τέλειωσαν τά μακαρόνια !
— 'Εδιστε λέγι, ρε ζαλιζμένι !
Πά να μ' βάλι έναν τζουρβά.(4)
— Τι να βάλι στον τευρβά !
— Πουδ τρουβ'ά ρε, κηκάρι, εισι κηφός :
το'ουερβά σ' ειπα ρε να μ' φέρε :
Τι σ'κώνις τ'ς ώμας, μαθά, έν τονν
[Πέρε.

ν'η κηκάρι τέλειουσι το'ί φτός !
Τέλειουσι : Φεδ τραχανό !
—Να σ'ε φέρω μιάν άντρεδα ;
—'Ο,τ θελίς φέριμ, ρε, το'ί πνώ
το' άπλ τ'ν παίνα έχου ζαλάδα !
Το'ί μ' κηβανι ένα ξιρατί !
— Τίντα εινη εγζιτουτου ! Για τι
πέρασισμι, ρε, για σ'το'ύλου ;
— Εινη φικασός άρνάκι
πολέ νέστιμο φαγάκι.
— Θέλιστου, φαίνιτι, τοδ έ'ύλου !
Πέρετου πίου το'ί φεδ π'άρια(5)
νάνι όμουσ φρέσ'κα τυκνισμένα !
Τι πλαλει το'ί φέριμι ; Ψάρια !
Αυδ μακαμπνέλια ζουριασμένα !
Π'άρια σ' ειπα, ρε έ'λουμένι !
Σά δέν εχι φεδ ένα βζκιάτου(6)

Χπα μιά τοδ μισάλιντ κ'άτου
το' έφγι, κηκάρι, άραθυμσμένους,
το' άπουμένι γι ου Τίνις πνασμέ-
[νους.

Ειπα ά τρέξου ά τοδν μακινώσου
ά τοδν δόσου, ά τοδν δόσου,
για να δει τίληγια φέριγιν.
Παιτα(7) λέγου ά χουρατέβγιν
έδιου πέρα οι ζαπτιγέδις.
Μην πά το' έβρου τοδ μπιλάμ
το'ί γινθ με κηλιπτο'έδις!(8)
Γιατόδ κ'άτσα πάς τ' άβγάμ.
Για δέ π' θά τ'ς παρακαλιώ
μι τ'ς παράδις ιμ τ'ς ξυρσμένι !
Βγαίνου, ψνίζου έναν κουλιό,
μιά φραντζόλα ξερουψ'μένι
το'ί πινηντα δρέμια κ'είνα (9)
Πέρε στοδ κηφινιδέλι
κ'άτ'ο(10) το'ί πηράμι ή πείνα.
Πάς τ'ν ώρα να τοδ Νικουλέλι
—Πουδ λιός(11) ρε, το'ί γυριβγούμοι ;
—Γώ, ρε Τίνι, άπάνηχούμοι
το'άν πουδ νύχτιασι ! Ποθ χ'άτ'ο'ις !
—'Εδιου βερίσκουμι άπλ τ'ς δένα...
— Μ' εγζιτ'εινι, φαίνιτι, τή γηναικα
πηγις πουδβητα το'ί φερότ'ο'ις !
—Μηάγι(12) άντάμουσις τ'ν Κυβέρ-

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΣΤΗΛΗ
Η ΑΝΔΡΙΚΗ ΜΟΔΑ

'Από το μεγάλο περιοδικό του
Παρισιού «Mode internationale»
μας άνακεινούνται τά εξής σχετι-
κά προς την θερινήν άνδρικήν μό-
δαν. Παντελόνη : κισινό και γόνα-
τα, μπαλωμένα : το μπαλωμα δέν
πρέπει νάχει το ίδιο ή παρεμφερές
χρώμα με το πρωτότυπο : προτι-
μούνται τά εθνικά χρώματα μπλε ή
άσπρο, το κόκκινο άπαγορεύεται
εκτός άν θέλετε να χαρακτηρισθή-
τε ως κομμουνισται και να μετα-
βήτε άναυλα εις Γαύδους και 'Ανά-
φας. Σακάκι με τρύπιους άγκωνας
για να μκαιοβγαίνει ο άέρας και
αερίζεται το κορμί : μπροστά τά
μανίκια λίγο τριμμένα και ξεφτι-
σμένα : κεινεύγια σακάκια και παν-
τελόνια περιφρεονδνται τελείως
και θεωρευνται demodés. Τά
παπούτσια άν δένέχουν τουλάχιστον
έκ δεξιών και εξ ευώνυμων άπό
μίαν φόλαν θεωρευνται καθυστε-
ρημένα και μσαιωνικά. Καπέλλο
en vogue χωνοειδές άπό βούελα
με κορδέλα στη μέση πουδ νάχει
τά χρώματα του πολιτικουδ κόμμα-
τος εις το όποιον άνήκετε, εξαίρου-
μένου του κόκκινου για να μην ε-
φεθίζωνται οι ταύροι. Για ύποκά-
μισα προτιμώνται παλιές κουστί-
νας με χρωματισμούς άνοικτούς.
Γραβάτες εγκατελήφθησαν τελείως.
Αί ύπάρχουσαι χρησιμοποιούνται
για ζώνη προς συγκράτηση του παν-
τελονιού. Μανδυλάκια κημωμένα
άπό πλάτας ή μανίκια παληών που-
κάμισων θεωρευνται ύπερμοντέρνα
και βάζονται επιδεικτικώς στην ά-
πέξω τσάπη του σακακιουδ. Καλίσες
μόνο καλάμια δηλ. σάν γκέτες ή
και τουρκικα τουζλούκια : το πόδι
άπό τους άστραγάλους και κάτω
πρέπει νάναι γυμνό. Γάντια άσ-
πρα άπό κημπου ή χασέ γ.ά να
πλύνωνται και σιδερώνωνται. Κάθε
κόσμημα άπαγορεύεται αυστηρώς.

Ο. Ν. ΜΑΓΕΡΑΣ

[ν'ο' :...
—'Αλλα λόγια, γλέπου Τίνι.
—Ναι, γιατι ξερεσ οδλημ γ' ένοια
ήταν μένα πλιά γ' ή Τζένια.
—'Ελα ντε, ποδς δέν τ' άφίνι
δπ' τώρε τοδ Μαμάνι τοδ σ'νάλιμα !
—'Ε βαρεσί ! Μδ πασάλιμα
εινη έδιου οι μουφεις πουδ γλέπς...
— Γιατόδ γυριψις ά τ'ν κηέψς
έφτη π' σ' ε'νιπι το'ί χ'άτ'ο'ις...
—'Απ' άλλ'ργα κ'άνις σιβντά
με σ' τ'ς δεις άπλ κουντά...
—Πι τ'ς μουγιές τάχατις τ' σ'χά-
[τ'ο'ις !...
—Ειδουπειήσις τ'ν Κυβέρνησ',
ρε, ποδς θέλουμι να τ'ς πουμι ;
—Πάμι τώρα να τ'μ'ηθούμι
το'ί εινη πηρασμένι πλιά γι ώρα
το'ί ταχά : ταχτέρ, ξινώρα
πριν να πάν Πευργοί στη δλιάντευν !
Θά βριθούμι πάς τ' άφτιάντουν.
Καληνύχτα, Τριβουλέλιμ
το'ί χηρίταμ τοδ Μκουτέλιμ.

TINIS

ΔΕΞΙΛΟΓΙΟ : 1. Τραπεζομάντηλα. 2.
'Επίτηδες. 3. Βικωτικέ. 4. Σούπα. 5.
Κεφτέδες. 6. Σφουγγάτο. 7. 'Επειτα, άλ-
λά. 8. Χαιρπέδες. 9. Τυρλ κασάρι. 10.
Τά χποκώ, τά κοπανίζω, τά τρώω με
βουλημία. 11. Που γυρίζας ; Τό ρ. λιώμ=
άλλομαι—ώμαι. 12. Μήπως.

ΓΕΛΑΤΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ

Κυρία. — Μαρία, είδα κίποιον
χθές το βράδυ να σε φιλά στην
πίσω πόρτα. 'Ητο ο γαλατάς ή ο
χασάπης ;

'Υπηρέτρια. — Δεν ξέρω κυρία.
'Ητο προ των 8 ή μετά ;

Μπαμπάς. — Με τί εισόδημα
σκοπεύεις να συντηρήσεις την κό-
ρη μου ;

'Υποψήφιος γαμπρός. — Διακό-
σιες χιλιάδες το χρόνο.

Μπαμπάς. — Χμ, καλά. Τότες
και μετις 200.000 που είνε το δικό
της εισόδημα, έν όλω...

'Υπ. γαμ. — Μα, το έχω λογα-
ριάσει αυτό.

— Βλέπω ότι επιτρέπετε στον
μικρόν υιό σας να οδηγεί αυτοκί-
νητο.

— Ναι, είναι άκόμη πολύ μικρός
για να τον έμπιστευεται κανείς να
περπατεί.

Μπαμπάς. (Με θυμό). — 'Ακοΐς
έκει ! 'Εχεις την άναίδεια να μουδ
ζητάς την κόρη μου ! Ξεφέθηκες,
καθόλου άν θα μπερέσεις να κά-
μεις ό,τι έχει συνηθίσει στο σπ'ητι
του μπαμπά της ;

'Υποψήφιος γαμβρός. — Χμ, ύ-
ποθέτω κύρια. Και γώ είμαι άρμε-
τά οξύθυμος.

Τόπ.

SAVOIR VIVRE

Η ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ ΕΥΓΕΝΕΙΑ

'Εν πάση περιπτώσει του βί.υ.
εκτός εκείνων εις τας όποιας ή
οικοδέσποινα έχει ειδικότητα, ό
δδ σύζυγος οδδέν έννοει, ως λ. χ.
εις το ζήτημα του βαψίματος των
χειλέων, της εκλογής έρεστού
κ. τ. τ., επιβάλλεται ως καθήκον
εις έκαστον εξ αύτών να συμβου-
λεύεται τον έτερον πριν ή λάβει
σοβαράν τινα άπόφασιν. 'Επί τού-
του του κανόνος στηρίζεται ή ά-
γαθή ένωσις, το πραγματικόν συ-
νοικέσιον, τοδ όποιου εξ άλλου ό
άεφαλέστερος συνδετικός κρίκος
είνε ή μεγάλη και άτελείωτη
πρεΐξ. 'Αλλοίμονον εις τον άνδρα
έκείνον πουδ δέν γνωρίζει να συ-
νενηθεται και συμφωνη εκεί πουδ
πρέπει, με την σύζυγον του, όπως
είνε π. χ. ή άγόγγυστος εξέφλησις
του λογαρισμουδ της ράφτρας και
πουδ έννοει να άναμινύεται εις
ζητήματα της άρμεδιότητος της
γυναικός, οια είνε πλην των προα-
ναφερθέντων και ό χειρισμός της
παντούφλας, ή διαχειρισις της οι-
κογενειακής περιουσίας κ. λ. π. 'Ο
τοιούτος άνηρ ουτε άληθώς ευγε-
νής είνε ουτε έχει πρακτικόν
πνεύμα.

Βερνίσκη ΣΤΑΦ

'Ενοικιάζονται τά ταμεία της
'Εκδοτικής Τραπέζης εις τιμήν ευ-
καιρίας.

'Ενοικιάζονται τά ήλεκτρο-
λογικά καταστήματα Μυτιλήνης.

ΕΓΧΩΡΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΣΤΟ ΔΟΥΚΑΡΟ

Με τὸ νυκτερινὸν τίμια πολέμαρες τὸ Χάρο, ὡσπου εἶπε σὰ βασιλεύσασα: «Νά καὶ γὰρ νὰ σὲ πάρω».

ΥΠΑΤΟΣ ΚΑΙ ΥΠΑΤΗ

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐπανεληθὼν ἐξ Ὑπάτης διέψευσε τὰς ἀναγραφείσας πληροφορίες περὶ δικτατορικῶν προθέσεων ἐκ μέρους του. Θὰ μᾶς ἐπιτρέψει ὁ κ. Βενιζέλος νὰ μὴν τὸν πιστεύσωμεν. Ἄν δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ γίνῃ Ὑπάτος τί ζητεῖ εἰς τὴν Ὑπάτην; Χάθησαν ἄλλες λουτροπόλεις μετ' ἀθώτερον ὄνομα;

ΑΛΛΟ ΤΟ ΕΝΑ ΚΑΙ ΑΛΛΟ ΤΟ ΑΛΛΟ

Ὁ ὑφυπουργὸς κ. Ζαΐμης δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε ἐξυπνὸς ἄνθρωπος. Μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς καὶ μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς Ἀθήνας καὶ ὅταν ἀκόμη εἶχε βγεῖ πρὸς τὸ Ἰλάμι τοῦ ἐδήλωνεν ὅτι δὲν συντρέχει λόγος νὰ παραιτηθῇ. Ἐκτὸς ἐὰν δεχθῶμεν ὅτι ἔπαιζε μετὰ τὰς λέξεις παραιτούμαι καὶ διώχνουμαι.

ΨΩΜΙ ΚΑΙ ΣΚΥΤΑΙ

Τὰ τζάκια τῆς πόλεως μᾶς παραπονέονται διότι τὴν ἐκλογὴν τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων δὲν ἐκέρδισαν οἱ ἀπόγονοι τῶν εὐεργετῶν καὶ ἰδρυτῶν ἀλλὰ οἱ μπράβοι ὡς λέγουσιν τοῦ κ. Πετροπούλου. Τὰ παράπονά των ἄς τὰ εἰποῦν εἰς τὸν ἑαυτὸν των καὶ εἰς τοὺς ἐνδόξους ἀπογόνους των μεγάλων εὐεργετῶν οἱ ὁποῖοι δὲν ἐφρόντισαν νὰ ἐγγραφῶν ὡς μέλη τοῦ ἀδερφάτου, διὰ νὰ μὴν ἀφήσουν τὸν κ. Πετρόπουλον νὰ πλειοψηφήσῃ μετὰ τοὺς ὀπαθεύς του. Ἀλοιώτικα οἱ παραπονούμενοι μοιάζουν σὰν νὰ ὄντι «θέλουν καὶ τὸ σκυλὶ χορτάτο καὶ τὸ ψωμὶ ὀλάκαιρο».

ΣΤΟ ΚΛΟΥΒΙ

Ἐλέχθη ὅτι ὁ «Λέων» τοῦ κ. Πολυμιάδη ἐμπήκε εἰς τὸ κλουβὶ τῆς ἀκτοπλοίας. Κάνουν μεγάλο λάθος ὅσοι τὸ πιστεύουν αὐτό. Ἐκεῖνος ποὺ μπήκε εἰς τὸ κλουβὶ εἶνε ὁ Δεσπότης Λαὸς ποὺ πίστεψε τοὺς Δεονταρῆδες, τοὺς ἐπεστήριξε καὶ τοὺς ἔδωκε τὰ μέσα νὰ ἐκβάσσουν τὴν ἀκτοπλοία εἰς θάλασσαν.

ΟΙ ΝΤΕΜΙΣΑΙΖΟΝ

Οἱ ζῆστες τοῦ Μαῖου ἔκαμαν ὄλους τοὺς συμπολίτας νὰ πάρουν βεστιαρικὴν θέσιν ἀπέναντι τῆς ἐποχῆς. Ἄλλοι ἐμπήκων ἀποφασιστικὰ εἰς τὰ καλοκαιρινὰ των ἐλαίψαι διαμέσων μέσων, καὶ ἄλλοι—εἴτε χόστεροι—στέκονται ἐπιφυλλακτικῶς μετὰ τὰ ντεμισαίζόν τους. Μεταξὺ τῶν τελευταίων εἶνε καὶ ὁ κ. Ἀριστείδης Δελῆς ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὴν χειμερινὴν ἀμφίβυσιν του κατάλληλον τῆς περιστάσεως χρησιμοποίησας τὸ κερσυνὸ τοῦ ψαθᾶκι.

ΧΑΡΑ ΣΤΟ ΝΤΑΜΤΟΥΜΑΚΙ!

Πληροφορούμεθα ἐκ θετικῆς πηγῆς ὅτι ὁ φίλος κ. Παναγ. Δαμδοῦμης ἀποκτήσας υἱὸν ἐζήτησεν ἀπὸ τοῦ κ. Πετρόπουλου νὰ τὸν βαπτίσει διὰ νὰ πάρῃ—λέγει—τὸ παιδί μερικὰς χάρες ἀπὸ τὸ νοῦν του. Ὁ κ. Δήμασχος ἐδέχθη. Κατόπιν τούτου μακαρίζομεν τὸν εὐτυχῆ ἀναδεκτὸν, ποὺ θὰ συμπυκνώσει μέσα του τὴν χάρες πατρὸς καὶ νοῦν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲν κρίνομεν ἄσκοπον νὰ ἀπευθύνωμεν πρὸς τὸν χαρούμενον πατέρα μίαν χρησίμου συμβουλὴν: Καλὰ θὰ κάμῃ νὰ ἀρραβωνιάσῃ τὸν υἱὸν του ἀπὸ τῶρα διὰ νὰ ἔχει τὸν καιρὸν, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ πατρὸς του, νὰ νυμφευθῇ μετὰ εἰκοσαετία.

ΕΝΑΣ ΤΙΜΙΟΣ ἈΣΤΥΝΟΜΟΣ

Κάποιος καλὸς ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν Ἀγιάσσο ἀπολέσας τὸ πορτοφόλι του εὐχαρίστησεν τὸν εὐρόντα κ. Χαλέλλην ὁ ὁποῖος παρέδωκε τὸ πορτοφόλι εἰς τὴν Ἀστυνομίαν. Ὁ κ. Χαλέλλης δὲν ἔλαβε ἀπὸ τὸν εὐρόντα ἄλλο ἄνθρωπος εὐχαρίστησεν καὶ τὸν Ἀστυνόμον Ἀγιάσσο κ. Καζάκον ὅστις ἔσπευσεν ἀμέσως νὰ παραδώσῃ τὸ πορτοφόλι. Ἐρρητάσθη φαίνεται ὁ ἀπολέσας ὅτι ἐπῆρχε κίνδυνος καὶ νὰ τοῦ τὰ φέρι τὰ λεφτὰ ὁ κ. Ἀστυνόμος. Τόσο κακὴ ἰδέα ἔχει γιὰ τὴν Ἀστυνομία μᾶς;

ΕΥΧΟΜΕΘΑ

Κατόπιν τῆς προσχωρήσεως εἰς τὸ τραῖτ τῆς ἀκτοπλοίας καὶ τοῦ «Λέοντος» δὲ μὲν πλέον ἐκτὸς τῆς ἐνώσεως κανένας ἄλλος λόγος ἢ μᾶλλον συναγωνισμοῦ ἐφοπλιστῆς. Τοιοῦτοτρόπως ὁ φιλιτατος κ. Ἀχιλλεὺς Κουκουλῆς γίνεταὶ αὐτομάτως ὁ Γενικὸς Ἀρχηγὸς τῆς Θαλασσίας κινήσεως. Ἄς εὐχηθῶμεν νὰ μὴν κάμῃ κατάρχησιν τῆς δυνάμεώς του διὰ νὰ μὴ ἴδωμεν ἰσταμένους ἐνώπιόν του εἰς προσοχὴν καὶ ἀναμένοντας διαταγὰς ἀγαπητοῦ ἐξ Ἰσοῦ κράταρας ὡς εἶνε οἱ κ. κ. Ἀθ. Μητρούλιας, Εὐάγγ. Πολυμιάδης καὶ πᾶς ἄλλος τῆς συναγωνιστῆς καὶ νῦν ἐπὶ τῆς ἀκτοπλοίας.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ Β.Ω.Δ.

Κύριον Ἠλιθιάδην. Ἐλάβομεν τὸν τελετὴν τὸ ἔλαιον καὶ θὰ ἐνεργήσωμεν διὰ τὴν ὑπόθεσίν σας. Δ. Ἀνοητίδην. Ἐνεργοῦμεν. Μ' αὐτὸ τὸ πλευρὸ νὰ πᾶτε νὰ κοιμηθῆτε. Γ. Βλακώπουλον. Μείνατε ἡσυχος. Ἡ καλὴ ἢ θουλιά ἀργεὶ νὰ γίνῃ. Ὁμ. Κουτσαντέν. Εἶδομεν τὸν κ. Ὑπουργόν, ὅστις ἐνδιεφέρθη διὰ τὴν ὑπόθεσίν σας. Ἀπ. Βλακιδίην. Ἀποστείλατε ἐτέρας χιλίας δραχμὰς διὰ νὰ κάμωμεν τραπέζι τὸν κ. Τμηματάρχην.

ΑΔΑΝΘΑΣΤΟΝ ΜΕΣΟΝ

Ἄν θέλῃ τὸ Πολιτικὸ Νοσοκομεῖο νὰ μάθῃ ποιὸς εἶνε ὁ ἐνδεδειγμένος ἀντικαταστάτης τοῦ ἀληθινῶν Δουκάρου, ἀς ρωτήσῃ τὸν Ἱατρικὸν Σύλλογον, νὰ τοῦ πεῖ ποιὸς εἶνε ὁ χειρότερος μέσα στοὺς κόλπους του. Καὶ ἄς τὸν παρακαλέσῃ νὰ ἀναλάβῃ μετὰ τὴν πεπελογητὴ πῶς εἶνε ὁ καλλίτερος. Ὁ «Τρίβωλος» εἶνε σίγουρος πῶς ἔτσι θὰ ἔρθετ' ὁ φυσικὸς καὶ ἀντάξιος διάδοχος τοῦ Δουκάρου.

ΠΕΡΙ ΚΑΘΑΡΜΟΥ

Ἄγγλος παραστικὸς ἀπὸ τὴν ἀγορὰν μᾶς, βλέπων τὴν πρῶτην τοῦ Σαββάτου ἀβεβασμένα τὰ κράσπεδα τῶν πεζοδρομίων ἠρώτησε νὰ μάθῃ πῶς ἐπεκράτησε τὸ ἔθιμον τοῦτο. Ὁ δὲ συνδοῦς του τοῦ ἐξηγήσεν. Πρόκειται περὶ ὑγιεινομικροῦ μέτρου. Εἶνε προφυλακτικὸν γιὰ τὴν ἀσφάλειαν. Ὁ ξένος ἔσπευσε νὰ σημειώσῃ εἰς τὸ κερνὸν του μετὰ τὴν ἐξηγήσιν. «Εἰς τὴν Μυτιλήνῃν προφυλάσσονται ἀπὸ τὰς ἐπιδημίας, ἀλείφοντας τὴν ἄκρη τῶν πεζοδρομίων μετὰ λίγη ἀσβέστη ὅπως περίπου καὶ οἱ Μωσαεῖοι θανοὶ τῆς σήμερον καθαρίζονται ὑγραίνοντας διὰ τοῦ δακτύλου, πρὶν εἰσελθῶν εἰς τὸ τζαμί τὴν ἐπιφάνειαν τῆς παντοφύλας των.

Ε Α Ν

Ἐν ὁπῆρχε δικαιοσύνη εἰς τὴν ἐποχὴν μᾶς θὰ ἔπρεπε νὰ ἀνεγερθῇ ἀμέσως ἀνδοία πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Παναγ. Ν. Χαλέλλη ἐξ Ἀγιάσσο, ὅστις εὐρὸν πορτοφόλι ἔσπευσε νὰ τὸ παραδώσῃ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν χωρὶς νὰ λάβῃ ἑπ' ὄψιν του οὐδε κρῖσιν οὐδε φτώχεια οὐδε τίποτα. Διότι τοιοῦτοι τίμιοι ἄνθρωποι ἀποτελοῦν ἐπικινώτατον φαινόμενον σήμερον καὶ πρέπει νὰ τρεχιθῶνται εἰς τὴν ἀθανασία καὶ τὸν θυμασμὸν τῶν ἐπερχομένων γενεῶν.

Ἡ ΚΟΚΚΙΝΗ ΣΗΜΑΙΑ

Ἄν πιστεύωμε τὴν ἐφημερίδα τὴν πρωτομαγιά τὴν χαίρεται καὶ τὸ Τριαντάρεο μέχρι τοῦ Ἐβρου ἢ κόκκινη σημαία, κυματίζουσα ἀνεμόχλητη εἰς ὅλα τὰ Δημόσια κτίρια. Τὸ ἀσπειότερον ὅμως εἶνε ὅτι εἰς τὰ Βοδενὰ ἢ ἐρυθρὰ σημαία ἀνεπατάσθη καὶ εἰς τὴν Νομαρχίαν ἂν καὶ εἶνε πλάι· ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία καὶ εἰς τὴν καμπαναρίᾳ τῆς Μητροπόλεως καὶ στοὺς στρατώνες.

Ἡ ΠΡΩΤΗ ΝΕΡΑ ΓΙ ΔΑ

Τὴν περασμένη Κυριακὴ ἐνεφανίσθη ἡ πρώτη νερά· ἴδα εἰς ἀκρογυῖα τῆς Βαρυῆς. Τὸ συναφένμα τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἀφ' ἐνὸς καὶ ἡ ἀεζιμὴν ἐλοχὴ τῆς φουσκοδεντριάς ἀφ' ἑτέρου δικαιολογοῦν τὴν ψυχρολουσίαν.

Τὸ κάτω κάτω τῆς γεφυρῆς ὄλο καλὸ κάνει.

Ζητεῖται κερύκλα εἰς τὸ Ἀκτοκῆπιον Καραγιάννη.

ΠΑΡΑΠΟΙΗΣΙΣ

LACRIMAE RUFROUM

Α. ΠΟΡΦΥΡΑ

Ἄμοιρη! Τὸ σπιτάκι μᾶς ἐστοίχασεν ἀπὸ τὴ φτώχεια ποὺ μᾶς ἔδρνε. Καθίσματα, καθρέφτες εἰκονίσματα δικαστικὸς κλητὴρ ὅλα τὰ παίρνει.

Καὶ σὰ μέσῳ μουρουδιᾶ, ποὺ ἀπλώνεται καὶ τὸ φτωχὸ σπιτάκι πλημμυρίζει· καὶ σὰ φάντασμα, μὲς εἰς τὴν κουζίνα μᾶς καὶ κάνει τάντερο νὰ γουγουρίζει.

Ὅσῳ βαρὺ, μονότονον ψυχάλισμα ἔδρνε τὴ στέγη μᾶς· καὶ ἐντάμια τὰ πεννασμένα τὰ παιδάκια μᾶς ἀρχίζουν ἕνα κλάμα... καὶ ἕνα κλάμα.

Κι' ἐπ' τὴ γωνιά ὁ πιστὸς τῆς Παινας [σύντροφος] τ' ἀγαπημένο μᾶς κλιρολόγι ποὺ οὐτε ὁ Κλητὴρας δὲν τὸ καταδέχεται [χτυπᾷ] ρυθμίζει, ἀργὰ, φριχτὰ, τὸ μοιρολόγι.

ΘΕΑΤΡΙΑΚΑ

ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ὅταν εἰ γάμπες ὑψώνονται». Θεαματικόν. ΔΕΣΒΙΑΚΟΝ. «Γίγας καὶ... Θά νος». Ρεσιτάλ τραγούδι, συνοδεία πιάνου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΑΡ. ΚΑΤΖΟΥΝΟΙ «εἰς νὰ ἀποκτήσῃτε ὄρατον σῶμα». Ἰγνιὰ παραγγέλματα. Φ. ΚΑΤΣΑΝΗ. «Ἡ νῆα μαγικὴ». Περιέχει 893.969 σκηνίας συνταγὰς φαγητῶν μετὰ πολυχρόμων εἰκόνων. ΣΟΦ. ΤΖΙΒΟΓΛΟΥ. «Αἱ θεατρικαὶ ἐπιπέσεις τῆς σχολικῆς ζωῆς». Ι. ΜΑΝΩΛΑ. «Τὸ μονοκόλιον». Σαρκομακί μελέτη. Θ. ΔΕΦΚΙΑ «Ὁ Γάμος» (ἑτοιμάζεται). Γ. ΖΕΓΜΠΕΚΗ «Ὁ Βοδόμενος». Ἀκατάλληλον εἰς παρῆλικας συζύγους. Μ. ΓΟΥΤΟΥ «Αἱ ἀσθένειαι τῶν γειτῶνων». Κτηνοτροφικόν... ἐγχειρίδιον.

Τ. Τ. Τ. Τ.

Ἀποερίπτεται: Ὁ Δεσπότης καὶ ἡ Παπαδιά, ὡς ἀκατάλληλον. Ὁ «Θεομᾶς» ὡς ἀνόητος. Ὁ «Ἀλκιβιάδης» ὡς ἀκατάλαστον. Ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται τὰ Πάσσα τῆς δος Μ. Γ., ἀριστεύρημα λυρική ποιήσεως καὶ τὸ «Νὰ Γυναίκα νὰ μάλαμα» καλὸ ὅπως καὶ ὅλα τοῦ Κόπ. Ἀποερίπτεται ἐν μέρει: Τὸ «Πάσσα εἰς τὴν Πέτρα» τῆς δος Δ. Κ., δημοσιευμένου μόνον ἐνός στίχου ποὺ ἀξίζει τὴν τιμὴν: «Κ' ἦτα· κίνα τ' ἀθὰ καὶ πλουμιστὴ ἢ κάδα». Τὸ «Ἀσπιδόμοσχος» τοῦ Τ. Σ. Πλωμάρι, ἀπὸ τὸ ὅποιον διαλέγεται γιὰ τὴν ἀθανασία τὸ ἀκόλουθον τετραστιχόν:

«Ἄν δὲ φοβόμενος ψυχῆς θάρρηχαι τὴν πιστόλα. Καὶ ἐν τούτοις συλλογίζομαι νὰ ἔμω μέσα εἰς ὄλα. — Ἐ, σὺ «Μαραμένο Τριαντάφυλλον. Κ' ἠγορο πῆρες. Τὴ τραγούδια λέγεται εἰς αὐτά; Ἄν σταίλωμε τὸ χαιρόγραφο, σὸν κ. Καλίτη, χάθηκας. Γράψε ἡρώτερα. Ντροπὴ! Ἰπικίτην. Ἰπικίος. — Τὸ χένισμά του εἶνε εὐκελο, ἀλλὰ θὰ εὐσκάσει στοὺς πρόσφυγας. Δὲ μᾶς στέλνεται τίποτα πρὸς ἀκίνυτον; Περιμένουμε. Δ)δα Χρ. Βότσο. Ἐνταῦθα. — Πληροφορηθήκαμε ὅτι ἔχετε θεαματικὴν ἐπιλογὴν ποιημάτων σας. Ἀρχὴ δὲν εἶνε καιρὸς νὰ ἴδωμεν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος; Εἴμεθα εἰς τὰς διαταγὰς σας. Δ)δα Δακτυλογράφον. — Δὲν λυπᾶστε τὰ γραμματόσημα ἂν ἔχῃ τὸν κόπον σας;